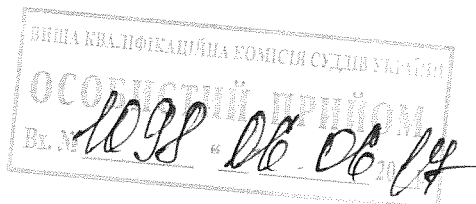

Вищій кваліфікаційній комісії суддів
України
кандидата на посаду судді Касаційного
адміністративного суду Верховного
суду
Ситникова Олександра Федотовича,
02095 м. Київ вул. Княжий Затон буд.21
кв.10

дом.тел. 044 574-82-92
моб.тел. 066 255-54-86
ел.пошта: saf1966@ukr.net

Шановні члени ВККС!

Хочу надати свої пояснення щодо інформації наданої Громадською радою доброчесності від 20 квітня 2017 року.

Перш за все слід зауважити, що вказана інформація була надана ВККС за день до засідання колегії ВККС, а фактично оприлюднена була вже на засіданні колегії, яке відбулось 21.04.2017 року, ані я, ані члени ВККС не мали можливості повноцінно ознайомитися із вказаною інформацією.

Не зважаючи на це я все ж таки дав на засіданні колегії вичерпну відповідь на вказану ГРД інформацію.

Я чекав до останнього моменту, але навіть сьогодні (06.06.2017 р.) я перевіряв сайт ГРД та не знайшов там вказаної інформації відносно себе.

В такому випадку вимушений поставити запитання: чи повинен я надавати будь які пояснення з приводу інформації яка не була оприлюднена офіційно?

Але, для усунення будь-яких непорозумінь відносно моєї кандидатури на посаду судді Верховного суду вважаю за необхідне надати письмові пояснення з приводу переданої до ВККС інформації.

Відповідно до регламенту ГРД при зборі інформації член Ради організовує пошук інформації із відкритих джерел (порталі Ради, в Інтернеті, у відкритих державних реєстрах),

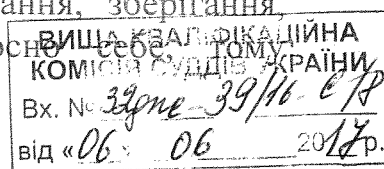
Як вбачається із інформації ГРД данні відносно садового будинку, який дійсно належить моєму сину Ситникову А.А. були взяті із мого досьє, яке є у ВККС.

Відповідно виникає питання: звідки у членів ГРД данні, які містяться в моєму досьє?

Подавши документи на конкурс до ВС, я надавав згоду на збирання, зберігання, обробку та використання інформації тільки ВККС і тільки стосовно мене.

Якщо члени ГРД мали доступ до моєї інформації, яка міститься в моєму досьє, то відповідальність за такі дії повинна нести також і ВККС.

Мій син Ситников А.А. не давав згоди на збирання, зберігання, обробку та використання будь-якої інформації відносно себе.

використання вказаної інформації яка міститься в досьє є прямим порушенням законодавства України щодо захисту персональних даних громадян.

Я не можу відповідати за майно мого повнолітнього сина, який вже більш ніж 7 років не проживає зі мною. Можу лише повідомити, що мій син є професійним футболістом і перший контракт підписав у 15 років. Розмір винагороди мого сина за умовами контракту є конфедичійною інформацією, яка не підлягає оголошенню.

Крім того, слід зазначити, що мені відомо та обставина, що дід та баба мого сина давали гроші на придбання вказаного садового будинку за умови його оформлення саме на сина.

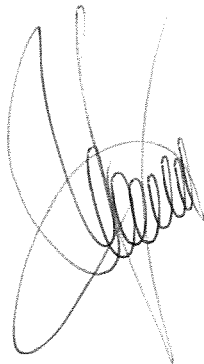
Таким чином, інформація щодо статків мого сина надана ГРД не може бути прийнята до уваги, як така що не відповідає дійсності та не може свідчити про мою недоброчесність.

Що стосується другої частини наданої ГРД інформації щодо фактів винесення у 2013 році, де я приймав участь як доповідач або член колегії суддів, рішень про залишення у силі рішень судів щодо заборони мирних зібрань можу пояснити наступне.

Висновок ГРД, що Радою виявлені факти винесення рішень є принаймні дуже дивним, оскільки більшість членів ГРД є юристами, навіть колишніми суддями, проте не вказують в яких саме справах я приймав участь: відсутні реквізити таких справ, що унеможлиблює їх ідентифікацію, навіть не вказані сторони по справі, хоча доступ до ЄДРСР у нас в країні відкритий.

Таким чином, вказана інформація не повинна бути предметом розгляду ВККС, оскільки неконкретизована та не містить певних критеріїв за якими їх можна було б вважати незаконними або такими, що «викликають сумніви» у доброчесності.

З повагою

О.Ф.Ситников